

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobců: **a) Ing. F. B., b) H. B.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 1882/57, Jihlava, v řízení o námitce podjatosti soudců 10. a 9. senátu Nejvyššího správního soudu vznesené žalobci v řízení vedeném Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 5 As 223/2018,

t a k t o :

Soudci desátého senátu Nejvyššího správního soudu Ondřej Mrákota, Zdeněk Kühn a Michaela Bejčková **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování v řízení vedeném pod sp. zn. 5 As 223/2018.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobci (stěžovatelé) napadli kasační stížností rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 23. 5. 2018, č. j. 30 A 61/2016-107. Přípisem doručeným soudu dne 31. 7. 2018 stěžovatelé uplatnili námitku podjatosti vůči soudcům pátého senátu, kterému byla věc podle rozvrhu práce přidělena k projednání a rozhodnutí pod sp. zn. 5 As 223/2018. Nepodjatost soudců zpochybňovali jejich dřívějším rozhodnutím ve skutkově stejné věci (sp. zn. 5 As 233/2015). Namítli i podjatost soudců šestého senátu (odůvodněno rozhodnutím tohoto senátu ve věci sp. zn. 6 As 390/2017).

[2] O této námitce podjatosti měl rozhodnout čtvrtý senát v řízení vedeném pod sp. zn. Nao 204/2018. Stěžovatelé však dne 10. 9. 2018 namítli podjatost čtvrtého i třetího senátu. Svou námitku opět zdůvodnili postupem těchto senátů v jiných řízeních.

[3] Usnesením ze dne 26. 9. 2018, č. j. Nao 222/2018 - 49, soud rozhodl tak, že soudci čtvrtého senátu nejsou z projednání a rozhodnutí věci sp. zn. Nao 204/2018 vyloučeni. Usnesením ze dne 25. 10. 2018, č. j. Nao 204/2018 - 53, soud rozhodl, že z projednání a rozhodnutí věci vedené pod sp. zn. 5 As 223/2018 nejsou vyloučeni ani soudci pátého a šestého senátu.

[4] V souladu se 4. změnou rozvrhu práce Nejvyššího správního soudu na rok 2018 ze dne 29. 8. 2018, účinnou od 1. 9. 2018, byla věc předána k projednání a rozhodnutí desátému senátu. O této skutečnosti byli účastníci řízení poučeni. Stěžovatelé opět využili svého práva namítat podjatost soudců desátého senátu (Ondřej Mrákota, Zdeněk Kühn a Michaela Bejčková), současně namítli též podjatost soudců devátého senátu, jehož členové v případě nepřítomnosti zastupují členy desátého senátu. Námitku podjatosti zdůvodnili dřívějším rozhodováním ve skutkově stejných věcech (např. řízení vedená pod sp. zn. Nao 237/2016, Nao 6/2018, 5 As 233/2015, 9 As 246/2014, 9 As 102/2017, 10 As 117/2014, 10 As 226/2017).

[5] Soudci desátého a devátého senátu shodně ve svém vyjádření k námitce podjatosti uvedli, že stěžovatele znají jen z úřední činnosti, nemají žádný poměr k věci nebo účastníkům řízení.

[6] Tato námitka podjatosti byla v souladu s rozvrhem práce dne 11. 12. 2018 přidělena k rozhodnutí prvnímu senátu.

II. Posouzení věci

[7] Námitka podjatosti není důvodná.

[8] Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.) jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. *Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.* Stěžovatelé neuvedli kromě dřívějšího rozhodování v jiných věcech žádné konkrétní skutečnosti, které by zavdávaly pochybnost o nepodjatosti soudců desátého senátu. Takové skutečnosti nevyplývají ani z vyjádření soudkyň a soudců k námitce podjatosti. Není tedy dán důvod pochybovat o podjatosti těchto soudců.

[9] Soud proto uzavřel, že soudkyně a soudci Ondřej Mrákota, Zdeněk Kühn a Michaela Bejčková nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené pod sp. zn. 5 As 223/2018.

[10] Na tomto závěru nic nemění ani stěžovateli citovaná rozhodnutí Nejvyššího soudu, Ústavního soudu či Evropského soudu pro lidská práva. Stěžovatelům již bylo v řadě jejich jiných věcí vysvětleno, že podjatost soudce nelze namítat z důvodu jeho postupu a rozhodování v jiné věci, a také to, že jimi citovanou judikaturu nelze vztáhnout na jejich případ (viz např. usnesení ze dne 13. 1. 2016, č. j. Nao 237/2016 - 29, ze dne 9. 11. 2016, č. j. Nao 238/2016 - 78, ze dne 12. 4. 2017, č. j. Nao 151/2017-52, a další). Stěžovatelé tedy názor soudu na takto zdůvodněné námitky podjatosti velmi dobře znají.

[11] Opakované uplatnění téže zjevně nedůvodné námitky vzbuzuje dojem, že stěžovatelé uplatňují svá procesní práva šikanózně, s cílem ztížit průběh soudního řízení, nikoliv za účelem ochrany svých veřejných subjektivních práv. Soud proto již nijak procesně nenaložil s námitkou podjatosti soudců prvního a druhého senátu uplatněnou v nynějším řízení a opětovně zdůvodněnou postupem soudců v jiných řízeních. Předložení

této námitky podjatosti k postoupení dalšímu senátu soudu by nebylo vhodné ani správné, neboť je zjevné a očekávatelné, že by stěžovatelé námitku podjatosti uplatnili i v případě dalšího senátu, který by o ní rozhodoval. Ve výsledku by došlo k situaci, kdy by nezbyl žádný senát, který by mohl o námitce podjatosti rozhodovat. Jak již uvedl soud v usnesení ze dne 27. 8. 2013, č. j. Nao 41/2013 - 56, „[p]ři rozhodování o vyloučení soudce je třeba mít na paměti též zachování funkčnosti soudu, resp. zákaz *denegationis iustitiae*, z čehož plyne, že výklad a aplikace ustanovení o vyloučení soudců nemohou vyústit v situaci, kdy již nebudou žádní soudci, kteří by o věci mohli rozhodovat - proto na vyšších stupních soudní soustavy, kde jsou možnosti substituce vyloučeného soudce omezenější, je namístě zaujmout k vylučování soudců přístup restriktivnější než na nižších stupních soudní soustavy, kde je řešení procesní situace v důsledku vyloučení soudců snazší, včetně možnosti přikázání věci jinému věcně příslušnému soudu.“

[12] S přihlédnutím ke shora uvedenému a též k zásadám rychlosti a hospodárnosti řízení proto již první senát tuto námitku podjatosti nepředložil předsedovi soudu k postoupení jinému senátu a namísto toho sám věcně o předložené věci rozhodl.

[13] Závěrem soud uvádí, že stěžovatelé vznesli i námitku podjatosti soudců devátého senátu, o nichž byli ve věci vedené pod sp. zn. 5 As 223/2018 poučeni jako o soudcích zastupujících členy desátého senátu. K tomu lze jen uvést, že není úkolem soudu rozhodovat o všech hypotetických situacích a obsazeních soudu. Takový postup by ze strany soudu nebyl hospodárný (viz usnesení ze dne 18. 5. 2006, č. j. Nao 32/2005-34).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. ledna 2019

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu